

[Løje.]

med nogen Ret kan betegnes som et Onde, selv om den højtærede Landbrugsminister og andre maaske vil mene, at det er et nødvendigt Onde, der er affødt af de vanskelige Forhold, Landbruget er inde i. Det havde efter min Mening ikke været af Vejen, om der, da den ekstraordinære Lovgivning nu tænkes fortsat paa tredie Aar, var tilvejebragt noget Materiale, som kunde belyse, i hvor stor Udstrækning Lovens har været benyttet, og i hvor mange Tilfælde det har været nødvendigt at foretage Udlæg i Høsten paa Grundlag af denne Lov.

Jeg har søgt ganske enkelte Oplysninger fra de Retskredse, der ligger i den Egn af Landet, hvor jeg hører hjemme, og dér har det vist sig, at i Køge Retskreds er der i 1934 tinglyst 120 Høstpantebreve, men der er kun foretaget 1 Udlæg, og det var paa en ganske lille Ejendom, hvor der, saa vidt jeg kunde forstaa, ikke var noget at gøre Udlæg i. I Store-Heddinge Retskreds er der tinglyst 62 Pantebreve, og der er ligeledes kun foretaget et eneste Udlæg, ogsaa paa en ganske lille Ejendom. I Næstved Retskreds er der tinglyst 76 Høstpantebreve, og der er gjort 5 Udlæg, ogsaa for ganske smaa Beløb.

Efter dette er det ikke umiddelbart indlysende, at Loven har været virkelig paakrævet, idet det altsaa har vist sig, at de Landmænd, der har faaet tinglyst disse Høstpantebreve, meget godt har kunnet betale, uden at man fra Kreditorernes Side har haft nødig at gaa haardt frem over for dem. Og det er naturligvis en glædelig Ting, at det har været Tilfældet.

Der klæber imidlertid, som jeg fremhævede under Lovens Behandling den 23. Januar i Fjor, Sp. 2403 i Rigsdagstidende, visse Ulemper ved denne Lov. Der klæber den Ulempe ved den, at den i mange Tilfælde udnyttes til en Fordyrelse af Saasøden, hvilket naturligvis er særlig uheldigt, da der er Tale om Landmænd, der har daarligt Raad til at betale disse forhøjede Priser, og denne Fordyrelse er jo i Virkeligheden ganske upaakrævet, da det har vist sig, at Sikkerheden har været ualmindelig god til Trods for, at man har været i Tvivl om enkelte af den gældende Lovs Bestemmelser. Efter en Gennemførelse af de Ændringer, som den ærede Ordfører for Socialdemokratiet, Hr. Larsen (Bjerre), omtalte, hvorved det jo bliver klargjort, at der er fuld Sikkerhed paa alle Punkter, vil en Prisfordyrelse af den Sød, her er Tale om, jo være endnu mindre paakrævet.

Jeg vil i Tilslutning til, hvad jeg sagde under Sagens Behandling i Fjor, udtale Haabet om, at Landbrugsorganisationer selv maa kunne klare saadanne Spørgsmaal, saa vi kan blive fri for at beskæftige os med dem her paa Rigsdagen. Man taler saa meget om Enighed og Fællesskabsfølelse inden for Erhvervene, ogsaa inden for Landbruget. Det vilde styrke denne Fællesskabsfølelse, hvis man ved saadanne Lejligheder omsatte de mange smukke Ord i Handling, og her kunde det, saa vidt jeg kan skønne, gøres, uden at der vilde være nogen særlig Ulempe, nogen særlig Risiko forbundet med det.

Jeg omtalte i Fjor, hvorledes man i enkelte Egne havde ordnet det paa den Maade, at Landbrugsorganisationerne, det vil sige Landbo- og Husmandsforeningerne, leverede af den værdifulde Saasød, de havde fremavlet, til de Landmænd, der ønskede det, og saa havde man arrangeret sig med Egnens Mejerier, hvor de samme Landmænd jo af og til faar noget til gode, paa den Maade, at Leverandørerne af Saasøden gjorde sig betalt dér. Denne Ordning har virket ganske udmærket. Naar jeg nævner det ved denne Lejlighed, er det naturligvis ikke, fordi jeg mener, at vi fra Lovgivningsmagtens Side kan gribe ind paa disse Omraader, men jeg vil gerne henlede Landmændenes Opmærksomhed paa, at her er et Felt, hvor man udmærket kan hjælpe hinanden til Gavn og Glæde for alle Parter.

Da Lovens Virkninger i de foregaaende Aar imidlertid ikke er tilstrækkeligt belyst, skal jeg i og for sig ikke modsætte mig Lovens Fornyelse ogsaa for Aaret 1935, idet det altsaa heller ikke er paavist, at Loven er upaakrævet, men jeg vil gerne henstille til den højtærede Minister, at der, inden vi atter skal beskæftige os med denne Lov — og, hvis det er muligt, allerede under Behandlingen i Aar —, bliver indsamlet Oplysninger om Lovens Virkninger. Oplysningerne kunde gaa ud paa, hvor mange Pantebreve der er tinglyst og til hvilket Beløb, hvor mange Udlæg, der er foretaget og til hvilket Beløb, og det vilde naturligvis ogsaa være i høj Grad ønskeligt, hvis man kunde faa oplyst, hvilke Priser der er betalt for Saasød. Det har nemlig været omtalt, at der mange Steder er leveret Saasød til disse forholdsvis daarligt stillede Landmænd til ganske urimeligt høje Priser; det er endogsaa nævnt, at man fra enkelte Firmaers Side har rejst rundt og i disse Tider, hvor Kornprisen er forholdsvis lav, har solgt Saasød til Priser, som har ligget